
Nordsvensken som inte ville trava på böjprovet

Anne berättar hur hon tränade nordsvenska hästen Alfons inför ett böjprov. Alfons var uppväxt med enbart +R träning, förutom att han var hos en fodervärd som använde -R metoder (det funkade dock rätt dåligt att träna honom med -R märkte Anne snabbt och han tog riktigt illa vid sig då).

“Jag hade en nordsvensk häst på foder som visade sig vara halt på ett bakben. Han behövde göra ett böjprov och röntgas. Jag fick hem en veterinär till gården.

Som förberedelse inför detta hade jag övat på att trava mellan två tunnor som jag hade satt upp på den sträckan där böjprovet skulle ske. Jag övade på att lyfta ett ben, släppa ner det och trava till nästa tunna och tillbaka igen. Jag övade helt belöningsbaserat i början men insåg snabbt att han inte skulle delta frivilligt i att lyfta alla ben och trava så många vändor som det krävs.

Därför tog jag fram min “måste-pinne”, en stick/spöt med en plastpåse på, något som hästen aldrig hade tränats med förut och som han inte var rädd för. Denna ville jag nu att han skulle lära sig gå undan ifrån, precis som ett vanligt spö och precis som i traditionell träning med negativ förstärkning.

Detta ville jag såklart göra så pedagogiskt som möjligt med så få otrevliga känslor inblandade som möjligt. Jag bad en annan person att hålla i pinnen, då jag själv helst inte ville bli betingad med just denna. Vi övade med pinnen genom att skaka den bakom honom och hålla kvar skakandet, alltså trycket, tills han travade och då fick han klick och godis. Jag övade alltså på tryck och eftergift med just den pinnen/spöt och trycket var kvar tills hans travade. För att vara som mest pedagogisk använde jag den redan inlärd signalen för trav, ordet “trava” och ett mycket lätt ledande tryck i grimman framåt samtidigt. Jag valde dock att enbart använda de +R intränade signalerna han redan kunde under få repetitioner, då jag ville hjälpa honom att förstå det som förväntades, men samtidigt ville jag inte riskera att förgifta de signalerna med -R trycket från måste-pinnen.

Förutom att jag valde ett för honom okänt och obetingat objekt som spöt med en påse på, så tog jag även på honom en annan grimma som han annars inte använde och jag använde ljudsignalen “måste” innan medhjälparen tog upp pinnen och skakade den.

Den dagen han gjorde böjprovet hade jag min speciella grimma på, pinnen låg på ena tunnan och jag bad veterinären använda den vid behov. Veterinären lyfte måste-pinnen i luften bakom hästen första vändan, men vi insåg snabbt att den inte behövdes. Hästen travade fram och tillbaka alla vändor, lyfte alla sina ben på signal och vi behövde aldrig använda måste pinnen.”

Det kommer nog alltid finnas stunder i hästens liv där den får uppleva mer eller mindre tvång. Om vi kan förbereda hästarna inför detta, så de kan klara det på bästa sätt, desto lättare kan vi behandla skador och sjukdomar och desto lättare kan vi säkerställa hästens välfärd. Trots att det har fungerat väldigt bra i just Alfons situation, så väljer vi såklart inte att göra detta istället för ren belöningsbaserad träning. Relationsbaserad Hästträning fortsätter vara det mest etiska

---

sättet att träna!

På filmen ser ni när Anne tränar med R+ inför böjprovet med Alfons.